

ČTENÁŘI MILUJÍ ZÁHADY

Máte rádi divočinu, dobrodružství a těžko dostupné terény? K tomu tajemství, nebezpečí a výzvy? Baví vás představa horka, honáků krav, sucha a jedovatých hadů? Pak jsou detektivky **Jane Harperové** přesně pro vás. Australská autorka umí ze všeho výše zmíněného namíchat takový koktejl, že po přečtení jedné knihy dostanete okamžitě chuť na další.

Váš popis australské přírody a lidí, kteří s ní a v ní dokáží žít, je magický, ale také neúprosný. Ztratila jste se někdy v takové krajině, jakou popisujete v knize *Síla přírody* (vydává Host)?

Miluji psaní o Austrálii, protože je to pro autora dar. Rozmanitá australská krajina totiž nabízí dokonalý mix krásy a brutality, který se přesně hodí do knih, jako jsou ty moje, se silným smyslem pro tajemno a napětí. Sama jsem se naštěstí nikdy neocitla v nebezpečí v žádném přirozeném australském prostředí. Absolutní odloučenost mnoha míst ale umožňuje snadno si představit, jak se věci mohou velmi rychle pokazit.

Austrálie je známá spoustou jedovatých zvířat. Bojíte se hadů, pavouků a dalších nebezpečných zvířat?

Naštěstí žiji ve městě, takže většina nebezpečné divočí-

ny je v dostatečné vzdálenosti. Je důležité být opatrný a respektovat divoká zvířata, ale většina z nich se od vás bude držet dál, pokud se od nich budete držet dál vy.

Filmová práva na vaši prvotinu *Sucho* zakoupila produkční společnost herečky Reese Witherspoonové. Jaké to bylo, vidět příběh na velkém plátně?

Filmová adaptace knihy *Sucho* byla fantastická. Opravdu vystihla příběh i postavy. Moc ráda jsem viděla, jak se příběh odehrává na plátně, a jsem také velmi nadšená, že stejný tým právě natáčí můj druhý román *Síla přírody*.

Detektivka *Ztracený v pustině* je pro mě nezapomenutelná kniha. Opravdu má australská divočina tak zničující účinky na lidi?

Při přípravě téhle knihy jsem procestovala australské vnitrozemí a mluвила s mnoha lidmi, kteří žijí v izolovaných komunitách, jako je ta z románu. Zarazilo mě, jak se jejich životy liší od životů nás, kteří žijeme v zlidněnějších oblastech. V tomto životním stylu je tolik krásy a klidu, ale na druhou stranu má izolace dopad na každý aspekt života tamních lidí. Od toho, jak si kupují jídlo a vzdělávají své děti, až po výzvy spojené s navazováním pevných vztahů.

Je samota usedlostí a rodin v australské divočině skutečně plná strachu a potenciálního násilí?

Myslím, že každý životní styl má potenciál dobrého i špatného v rodinách a vztazích, ale izolace může zhoršit obtíže, když se něco pokazí. Během mého

výzkumu pro knihu *Ztracený v pustině* se ukázalo, jak těžké může být získat pomoc, když žijí v osamění. Zdroje a podpora, které někdy v městských oblastech považujeme za samozřejmé, prostě neexistují, a to může vytvořit cyklus negativního chování, ze kterého je těžké se vymanit.

Jsou hrdinové vašich knih založeni na nějakých reálných postavách?

Mé knihy jsou zcela smyšlené, ale než začnu psát, hodně pátrám a vždy si kladu za cíl, aby postavy byly věrohodné. Chci, aby byly rozpoznatelné a věrné tím, že se zaměřuji na jazyk, který používají, a na to, jak komunikují s ostatními a reagují na různé situace.

Často se ve svých knihách zabýváte australskými sociálními problémy, možná dokonce trochu otevíráte Pandořinu skříňku. Co si o tom myslí Australané?

Jsem nadšená z toho, jak Australané přijali mé romány za své. Knihkupci a čtenáři je podporují hned od začátku. Dostávám spoustu ohlasů od čtenářů, kteří mají rádi zápletky a postavy, a mám pocit, že i když se knihy zabývají temnými tématy, snažím se oslavit spoustu věcí, které jsou na této zemi nádherné.

Jaké knihy a žánry Australané čtou?

Řekla bych, že čtenáři milují záhady! Vždy si kladu za cíl psát takové knihy, jaké bych si ráda přečetla sama – něco se silným příběhem, zajímavými postavami a ideálně s jedním nebo dvěma zvraty.

JARMILA SKOPALOVÁ